

terme

30 anys, 30 *Tèrmes*, 30 raons

Seguint amb el símil, no és que la revista s'hagi fet gran. És que, amb el número 30, entra a l'etapa de consagració i de consolidació. Té traçades i són conegudes les seves línies d'actuació de donar suport i promoure la investigació històrica i social. Esdevé un dels pocs espais de trobada de l'estudi científic de la ciutat i de la seva gent. I promou l'excel·lència i la qualitat en el relat del municipi i la comarca. Per tot això podem dir, amb el cap ben alt, que amb aquests trenta números, *Terme* no solament ha escrit el passat, sinó que ha permès entendre el que ara som. *Terme*, doncs, és història. Però també és present.

30 anys és una xifra rodona, però no pas un camí fàcil. Han estat moltes les hores i els esforços esmerçats per molta gent d'ençà d'aquell primer número. El reconeixement acadèmic i científic és elevat, però l'aposta fora del nostre àmbit per construir un discurs històric crític i a l'altura de la ciutat, escassa. Des de la revista i des del Centre d'Estudis Històrics es vol evitar caure en la promoció d'una història institucionalitzada i en la commemoració de fets pretesament rellevants. Per fer-ho, ens cal seguir amb el treball científic, però també hem d'ajudar a promoure un consum de la història que defugui de compromisos ideològics circumstancials. Una història que s'autoavalui, que no es miri el melic i que avanci.

La revista *Terme*, i amb ella el Centre d'Estudis Històrics, han merescut poca atenció i un reconeixement tebi a la seva tasca. Faltaríem a la veritat si diguéssim que no hem tingut suport, però volem insistir en el fet que cal que hi hagi una promoció més gran, no ja econòmica, que també, sinó a l'hora de projectar aquest relat científic i rigorós. Segurament, i diem d'entrada, que aquesta manca de projecció és un problema intern, nostre, dels mateixos que impulsem la revista, de no haver sabut fer arribar el missatge. Però si mirem enrere ens costa d'entendre la poca atenció al coneixement desgranat per trenta anys de publicacions i recerques.

Ens és complicat atreure les institucions i la mateixa ciutadania, però també altres entitats, la societat civil, les empreses, les universitats i els centres d'ensenyament. Però

encara ens dol més no haver sabut trobar la manera d'augmentar el ressò del nostre treball, de les dades analitzades, de la crítica, de les línies de treball obertes, de les aportacions científiques, de les noves interpretacions, etc.

Aquesta, però, també és una qüestió d'abast més general. El descrèdit de les humanitats en la societat actual i, dins d'elles, la història crítica i raonada, ens posen el vent en contra. L'accés a la informació és enorme i el seu processament és més complicat, fet que en dificulta la comprensió. Avui, l'interès del públic general va per un altre camí. Per tant, també hem de ser capaços d'oferir, davant aquesta nova dificultat, un producte atractiu i proper als interessos de la ciutadania, sense perdre el sentit científic.

Però això tampoc ens aturarà. La revista s'ha fet adulta i el Centre d'Estudis avança amb nous projectes, com la història de les dones o els treballs sobre el moviment veïnal. Seguirem tenint la funció social en l'anàlisi del passat que van pretendre els fundadors. I d'aquí 30 anys, segurament veurem qui tenia raó.